

gav da efter min Formenting Ministeren fuldstændig Raadighed over Loven med Hensyn til at faae den sanktioneret, naar det skal være, og man gjorde paa den anden Side ikke Loven afhængig af Loven om Brændevinsbeskatningen. Jeg tror, at dermed maatte den ærede Minister kunne være tilfreds, og jeg tror ogsaa, at det maatte være en meget heldig Maaade for Thinget at løse Sagen paa; thi det forekommer mig at være meget uheldigt at gaa ind paa at vedtage en Lov, som kan erholde kongelig Stadfæstelse, men som dog mulig kan blive liggende i Stækker af Aar, inden den træder i Kraft, thi naar den har kongelig Stadfæstelse, kan den jo træde i Kraft, naar det skal være. Medens nemlig Grundloven bestemmer, at den Lov, der ikke har faaet kongelig Sanktion inden næste Rigsdagsamling, ikke senere kan blive Lov, kan dette jo ikke komme til at gjælde for denne Lov; naar den sanktioneres, og det udtrykkelig bemærkes, at den skal træde i Kraft til samme Tid som Loven om Brændevinsafgiften, hvilket Tidspunkt Ingen kjender. Jeg kan ikke tale herom paa Udvalgets andre Medlemmers Vegne; men jeg tror, at den anførte Maaade vilde være den bedste Maaade, hvorpaa denne Sag kunde ordnes.

Ordføreren: Ja, det var jo en meget stærk og bestemt Udtalelse, som vi hørte af den høitærede Finantsminister med Hensyn til Uendringssforslaget under Nr. 15, nemlig, at han ikke vilde kunne finde sig foranlediget til at indstille Lovforslaget til Hans Majestæts Sanktion med dette Uendringssforslag. Men han sagde dog egentlig noget Mere, idet hans Bemærkning væsentlig kun gjaldt det Tilfælde, at man ikke paa anden Maaade skaffede noget Vedberlag for de ved Lovforslaget bortfaldende Indtægter tilveie. Det er jo nu imidlertid ikke bestemt givet, at dette behøver at ske gennem Afgiften paa Brændevin. Om Toldloven kan der ganske vist ikke i saa Henseende være Tale, idet den jo netop skal bevirke Redskættelser. Men da det ganske vist er naturligt, at ingen Finantsminister vil forelægge Hans Majestæt en Balance, der er saa slet, at de nødvendige Udgifter ikke kunne afholdes,

saar stoler jeg ogsaa ganske trygt paa, at den ærede Finantsminister, hvis han fører det foreliggende Lovforslag igjennem saavel i dette som i det andet Thing, med den under Nr. 15 opstillede Uendring, ogsaa nok vil sørge for at skaffe sig de fornødne Indtægter til Statens Husholdning. Jeg kan derfor ikke paa Udvalgets Vegne frasælde det Uendringssforslag, som samme har tilladt sig at stille under Nr. 15, men skal meget mere anbefale Thinget at gaa ind derpaa, idet jeg i den omtalte Bemærkning af den ærede Minister, som sagt, ikke paa nogen Maaade ser Andet end dette, at et tilsvarende Indtægtsbeløb maa og skal skaffes tilveie paa en anden Maaade. Jeg vilde meget nødig se noget Andet deri, og dette er ogsaa Grunden til, at jeg, som alt anført, ikke trods de faldne Udtalelser tager Forslaget tilhage, hvad jeg, hvis jeg ikke betragtede Sagen paa den nævnte Maaade, ganske sikkert vilde gjøre. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at, hvis dette Lovforslag ikke udkommer, vil Skibsafgiften ikke alene fremdeles komme til at hvile paa den udenrigske Fart med sin nuværende Størrelse, men tillige komme til at hvile paa den indenrigske Fart. Men det er jo nu allerede et meget væsentlig Gode ved det foreliggende Lovforslag, at det foreslaar Skibsafgiften helt hævet for den indenrigske Farts Bedkommende, og det er ogsaa af den Grund, at jeg meget maa ønske, at Forslaget i alt Fald maa blive til Lov. Jeg har nu vel Haab om, at Loven om Brændevinsafgiften ogsaa vil trænge igjennem i denne Session, men jeg har dog ikke destomindre nogen Betænkelighed ved at knytte Skibsafgiftsloven til Brændevinsbeskatningsloven. — Med Hensyn til de andre Forslag, som Udvalget har stillet, skal jeg kun bemærke, at jeg meget gjerne erkjender, at det mange Gange kan være en Smagsslag, hvorledes de forskjellige Bestemmelser skulle affattes. Det var mig forøvrigt kjært, at den høitærede Finantsminister ikke bestemt udtalte sig imod noget af de nævnte Uendringssforslag, hvilke jeg fremdeles maa holde for at være Forbedringer. Jeg negter jo ikke, at det kan blive nødvendigt i Love af den Art at give administrative Bestemmelser; men, forsaavidt noget Vist ligefrem